

За наукові кадри

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ ЛКСМУ
ОДЕСЬКОГО ОРДЕНА ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА ДЕРЖАВНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ І. І. МЕЧНИКОВА.

Видається з 1933 р. № 14 (1547). 13 КВІТНЯ 1984 РОКУ. Виходить щотижня. Ціна 2 коп.

ПЕРША СЕСІЯ ВЕРХОВНОЇ РАДИ СРСР ОДИНАДЦЯТОГО СКЛИКАННЯ

КУРСОМ ПАРТІЇ, В ІНТЕРЕСАХ НАРОДУ

Всенародно підтримкою і схваленням користується політичний курс ленінської партії комуністів. З хвилюючою переконливістю це продемонстрували вибори до Верховної Ради СРСР, які відбулися в триумф соціалістичної демократії, всієї політичної системи радянського суспільства.

Повноважні представники народу — депутати новооб-

раної Верховної Ради СРСР одинадцятого скликання — зібралися на її першу сесію, озброєні чіткими орієнтирами. Вони викладені у рішеннях квітневого Пленуму ЦК КПРС, у промові на ньому товарища К. У. Черненка, в яких глибоко і всебічно проаналізовано важливі напрями роботи по вдосконаленню розвинутого соціалізму.

Питання, обговорені на

Пленумі, життєво важливі для кожного комуніста, кожної радянської людини. Відповідальна роль в їх реалізації належить Радам народних депутатів.

В атмосфері політичного піднесення і діловитості в Кремлі 11 квітня почала роботу перша сесія Верховної Ради СРСР одинадцятого скликання.

ПОСТАНОВИ ПЛЕНУМУ ЦК КПРС

ПРО ОСНОВНІ НАПРЯМИ РЕФОРМИ ЗАГАЛЬНООСВІТНЬОЇ І ПРОФЕСІЙНОЇ ШКОЛИ

Заслухавши і обговоривши доповідь секретаря ЦК КПРС т. Зімяніна М. В., Центральний Комітет КПРС відмічає велике політичне, соціально-економічне й ідеологічне значення реформи загальноосвітньої і професійної школи як важливої складової частини планомірного, всебічного вдосконалення розвинутого соціалістичного суспільства.

У проекті ЦК КПРС «Основні напрями реформи загальноосвітньої і професійної школи» розроблено науково обґрунтовану концепцію навчання і виховання молоді, її підготовки до життя і праці в сучасних умовах. У ній набули дальшого розвитку ленінські ідеї про єдину, трудову, політехнічну школу, намічено стратегічну лінію партії в галузі народної освіти відповідно до настанов XXVI з'їзду, червневого (1983 року) і лютого (1984 року) Пленумів ЦК КПРС.

Реформа покликана піднести роботу загальноосвітньої і професійної школи на якісно новий рівень, усунути недоліки, які є в її діяльності, забезпечити глибоке оволодіння учнями основами наук, формування у них міцних комуністичних переконань, працьовитості, моральної чистоти, виховання в душі любові до нашої соціалістичної багатонаціональної Батьківщини і готовності до її захисту, в душі пролетарського інтернаціоналізму. Здійснення реформи дасть можливість докорінно поліпшити трудове виховання і професійну орієнтацію школярів на основі з'єднання навчання з продуктивною працею, підготовку кваліфікованих робітничих кадрів у професійно-технічних училищах, доповнити загальною середньою освітою молоді загальною професійною освітою.

Проект ЦК в ході всенародного обговорення дістав одностайне схвалення і підтримку. У зборах по обговоренню брало участь 120 мільйонів чоловік, виступило 7 мільйонів. Обширні матеріали щодо реформи школи

опубліковано в пресі. Тисячі листів трудящих у цьому питанні надійшли в партійні і радянські органи. Обговорення проекту з новою силою продемонструвало справжній демократизм соціалістичного ладу, непорушну єдність партії і народу.

ЦК КПРС висловлює глибоку вдячність робітникам і колгоспникам, спеціалістам і вченим, педагогам, студентам і учням — усім радянським людям, які взяли активну участь в обговоренні Основних напрямів реформи загальноосвітньої і професійної школи, підтримали проект ЦК КПРС, внесли свої конкретні пропозиції та зауваження.

Центральний Комітет КПРС постановляє:

1. В основному схвалити «Основні напрями реформи загальноосвітньої і професійної школи», доопрацьовані з урахуванням пропозицій і зауважень, які надійшли в ході всенародного обговорення.

Цілоком підтримати програмні положення і висновки в питаннях розвитку народної освіти, що їх містить промова Генерального секретаря ЦК КПРС товарища К. У. Черненка на Пленумі, і покласти їх в основу діяльності партійних, радянських та господарських органів, громадських організацій і трудових колективів. У цій роботі виходити з того, що підвищення освіченості й культури народу є надзвичайно важливою передумовою всемірного зміцнення ідейно-політичного, економічного та оборонного потенціалу країни, розвитку соціалістичної демократії, успішного просування радянського суспільства по шляху до комунізму.

2. Внести питання про Основні напрями реформи загальноосвітньої і професійної школи на розгляд першої сесії Верховної Ради СРСР одинадцятого скликання.

3. ЦК Компартії союзних республік, крайкомам, обкомам, окружкомам, міськко-

мам і райкомам партії, первинним партійним організаціям, міністерствам і відомствам, радянським, господарським, профспілковим і комсомольським органам широко розгорнути організаційну роботу по реалізації «Основних напрямів реформи загальноосвітньої і професійної школи».

Основні заходи реформи школи здійснити поетапно, з урахуванням національних особливостей і місцевих умов, протягом одинадцяти — дванадцяти п'ятирічок (1984—1990 рр.). У кожній республіці, краї, області, місті і районі розробити і затвердити на пленумах відповідних партійних комітетів і сесіях Рад народних депутатів конкретні плани по реалізації реформи. Необхідно вже в нинішньому році зробити реальні кроки по вдосконаленню навчально-виховного процесу, трудового навчання і професійної орієнтації школярів. Добре підготувати і організовано провести починаючи з 1986 року поступовий перехід до навчання дітей з шестирічного віку.

Партійним комітетам забезпечити скоординовані дії всіх радянських, господарських, профспілкових і комсомольських органів, шкіл і трудових колективів по здійсненню реформи, підвищенню рівня керівництва парторганізаціями навчальних закладів, кваліфіковано вирішувати назрілі питання розвитку освіти. Більше уваги приділяти питанням громадського і сімейного виховання підростаючого покоління.

Пленум ЦК підкреслює, що турбота про школу і народного вчителя — надзвичайно важливе партійне і державне завдання. Центральний Комітет КПРС вважає необхідним провести істотне підвищення заробітної плати вчителям та іншим працівникам народної освіти.

(Закінчення на 2-й стор.).

У МОСКВІ РОЗПОЧАЛА РОБОТУ ПЕРША СЕСІЯ ВЕРХОВНОЇ РАДИ СРСР ОДИНАДЦЯТОГО СКЛИКАННЯ. ВЕРХОВНА РАДА СОЮЗУ РСР ОДНОГОЛОСНО ОБРАЛА ГЕНЕРАЛЬНОГО СЕКРЕТАРЯ ЦК КПРС ДЕПУТАТА К. У. ЧЕРНЕНКА ГОЛОВОЮ ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ СРСР.

ЛЕНИНСКАЯ НЕДЕЛЯ

КОМИТЕТ ЛКСМ УКРАИНЫ ОДЕССКОГО ГОСУНИВЕРСИТЕТА ПРИНЯЛ РЕШЕНИЕ О ПРОВЕДЕНИИ ЛЕНИНСКОЙ НЕДЕЛИ.

По сложившейся традиции с 15 по 24 апреля в комсомольской организации университета пройдет Неделя студентов, посвященная 114-й годовщине со дня рождения В. И. Ленина, в ходе которой будут организованы и проведены торжественные собрания, митинги, возложение цветов к памятнику В. И. Ленина. Ленинские именные стипендиаты, студенты ОГУ примут участие в районном слете отличников, а 23 апреля встретятся с членами бюро Одесского обкома ЛКСМ Украины; коллектив художественной самодеятельности и актив молодежных организаций иностранных учащихся 22 апреля посетят совхоз-техникум Петровка, Коминтерновского района.

Комитет комсомола рекомендует провести в ходе Не-

дели студентов совместные мероприятия с трудовыми коллективами, встречи с передовиками производства, ветеранами партии и труда, делегатами партийных и комсомольских съездов.

114-й годовщине со дня рождения В. И. Ленина посвятят студенты трудовые десанты, выступления агитбригад студенческих отрядов, заседания политклубов.

Итоги проведения Недели студентов, посвященной 114-й годовщине со дня рождения В. И. Ленина, будут подведены 27 апреля на комсомольском активе университета, который рассмотрит вопрос об изучении студентами общественных наук.

Комитет ЛКСМ Украины Одесского госуниверситета.

ПРО ДАЛЬШЕ ПОЛІПШЕННЯ РОБОТИ РАД НАРОДНИХ ДЕПУТАТІВ

Центральний Комітет КПРС постановляє:

1. Повністю схвалити висунуті Генеральним секретарем ЦК КПРС т. Черненком К. У. в промові на Пленумі ЦК положення і висновки про основні напрями дальшого поліпшення роботи Рад народних депутатів, підвищення їх ролі у здійсненні соціально-економічної політики Комуністичної партії, вдосконаленні загальнонародної державності і соціалістичної демократії.

2. ЦК Компартії союзних республік, крайкомам і обкомам партії, керуючись рішеннями XXVI з'їзду партії і наступних Пленумів ЦК КПРС, вжити необхідних заходів до підвищення рівня партійного керівництва радянськими органами, добиваючись, щоб кожна Рада народних депутатів наполегливо вдосконалювала зміст і стиль своєї діяльності, ефективно реалізовувала свої можливості і повноваження, встановлені Конституцією СРСР.

Послідовно підносити роль Рад у господарському будівництві, виконанні державних планів, підвищенні ефективності соціалістичного виробництва, в забезпеченні комплексності економічного і соціального розвитку, правильного поєднання територіальних і галузевих начал в управлінні. Посилювати відповідальність Рад за повніше задоволення запитів трудящих, постачання населенню продовольства, розширення виробництва і підвищення якості товарів народного споживання, виконання планів будівництва житла та об'єктів соціально-культурного призначення, всемірне поліпшення сфери послуг, усіх сторін життя і побуту радянських людей.

Удосконалювати політико-виховну і культурно-масову роботу Рад серед населення, спрямовуючи її на підвищення рівня освіченості, трудової і громадської активності радянських людей, виховувати трудящих у душі взаємної поваги і дружби всіх націй і народностей країни, любові до Радянської Батьківщини,

готовності захищати великі завоювання соціалізму.

Підвищувати дієвість контролю Рад народних депутатів за роботою органів управління. Добиватися, щоб Ради вимогливо і об'єктивно оцінювали діяльність службових осіб і господарських керівників усіх рівнів, більше уваги приділяли реалізації наказів виборців, удосконаленню і скороченню адміністративного апарату, зміцненню правопорядку, підвищенню авторитету законів Радянської влади.

Необхідно поліпшувати практику підготовки і проведення сесій Рад, засідань виконавчих комітетів і постійних комісій, повніше використовувати їх для розкриття наявних резервів, критики недоліків, вироблення всебічно обґрунтованих рішень. Ширше застосовувати депутатські запити. Наполегливо викоринювати факти формалізму, всемірно зміцнювати зв'язки Рад з масами.

3. Партійним комітетам поліпшувати добір, розстановку і виховання радянських кадрів, забезпечувати чітке розмежування функцій партійних і радянських органів. Підвищувати вимогливість до комуністів, обраних депутатами Рад. Комуністи покликані бути прикладом у виконанні депутатських обов'язків, уважного ставлення до запитів трудящих, згуртовувати навколо себе всіх народних обранців, стимулювати і спрямовувати їх творчу ініціативу. Наполегливо розвивати активність партійних груп і партійних організацій у Радах та їх виконавчих органах.

Пленум ЦК КПРС вважає, що розвиток усіх сторін діяльності Верховних і місцевих Рад народних депутатів, неухильне здійснення ними ленінського принципу єдності законодавства, управління і контролю, широке залучення мільйонів трудящих до заінтересованого управління справами держави є надзвичайно важливим загальнопартійним завданням.

ПРО ОСНОВНІ НАПРЯМИ РЕФОРМИ ЗАГАЛЬНООСВІТНЬОЇ І ПРОФЕСІЙНОЇ ШКОЛИ

(Закінчення.
Початок на 1-й стор.)

4. Міністерству освіти СРСР, Державному комітету СРСР по професійно-технічній освіті, Міністерству вищої і середньої спеціальної освіти СРСР розробити і здійснити комплексні заходи по реалізації «Основних напрямів реформи загальноосвітньої і професійної школи». Рішуче зживати вузьковідомчий підхід до справи, прояви формалізму і бюрократизму в керівництві народною освітою, вдосколювати стиль роботи. Більше виявляти ініціативи, наполегливості і діловитості у вирішенні всіх життєвих питань діяльності школи. Приділити особливу увагу роботі з директорами шкіл і профтехучилищ. Підвищити рівень підготовки педагогічних кадрів, удосконалити систему підвищення кваліфікації і атестації викладачів. З метою поліпшення керівництва загальноосвітньою і професійною школою, проведення єдиної державної політики в галузі освіти і виховання молодих поколінь створити міжвідомчі комісії по народній освіті при Раді Міністрів СРСР, Радах Міністрів союзних і автоном-

них республік, виконкомах крайових і обласних, міських і районних Радах народних депутатів, Раді Міністрів СРСР у тримісячний строк розробити положення про комісії.

5. Радам Міністрів союзних і автономних республік, виконкомам місцевих Рад народних депутатів підвищити рівень керівництва народною освітою. Зміцнювати матеріальну базу освіти, забезпечити своєчасне виконання планів будівництва шкіл і профтехучилищ, ремонту шкільних будинків і споруд, поліпшити постачання школам необхідного інвентаря, навчально-наочних посібників. Виявляти постійну турботу про педагогічні кадри, поліпшення умов їх праці і побуту.

З метою кращої постановки трудового навчання, виховання, професійної орієнтації учнів закріпити за кожною школою і профтехучилищем базове підприємство, організацію, установу.

6. Міністерствам і відомствам СРСР і союзних республік створювати необхідні умови для трудового навчання учнів на підвідомчих підприємствах, в організаціях і установах. Для цієї мети виділяти устаткування, робочі

місця, кваліфіковані кадри, сировину і матеріали, забезпечити чітку організацію праці учнів. Керівники базових підприємств поряд з директорами навчальних закладів несуть особисту відповідальність за трудове навчання школярів, безпечні умови їх праці.

7. ЦК ВЛКСМ, комсомольським органам на місцях вжити заходів по докорінному поліпшенню діяльності комсомольських організацій у загальноосвітніх школах, професійно-технічних училищах і технікумах. Центр ваги організаторської і виховної роботи перенести безпосередньо в школу і клас. Допомогати вчителям у навчально-виховній роботі, будувати роботу комсомольських організацій шкіл на засадах самодіяльності. Всі зусилля повинні бути зосереджені на тому, щоб виховувати переконаних борців за комунізм, патріотів і інтернаціоналістів, прищеплювати учням високі громадянські і моральні якості, колективізм, працьовитість, відповідальне ставлення до навчання, непримиренність до чужих нашою способів життя поглядів і смаків. Краще готувати учнівську

молодь до вступу в комсомол.

Комітетам комсомолу більше уваги приділяти жовтневим, піонерським організаціям, брати активну участь в організації виховної роботи в позашкільних закладах і за місцем проживання дітей та підлітків, підтримувати корисні починання й ініціативу учнів. Удосконалювати роботу з молодими вчителями і піонервожатими.

8. ВЦРПС, ЦК профспілок, місцевим профспілковим органам всемірно поліпшувати роботу профспілкових організацій навчальних закладів, підвищувати їх роль у розвитку творчої ініціативи й активності педагогічних колективів, сприяти поширенню передового досвіду. Дбати про поліпшення умов праці і відпочинку, культурного обслуговування, санаторного лікування педагогів. Удосконалювати діяльність піонерських таборів, творів праці і відпочинку, трудових об'єднань школярів. Ефективніше використовувати для роботи з дітьми наявну матеріальну базу — палаци культури, клуби, бібліотеки, спортивні споруди.

9. Редакціям центральних, республіканських, місцевих

газет і журналів, телебачення і радіомовлення широко роз'яснювати трудящим високі цілі і гуманістичний зміст реформи, показувати її значення для всебічного прогресу нашого суспільства. Систематично висвітлювати роботу партійних і радянських органів по реалізації реформи загальноосвітньої і професійної школи, пропагувати кращий досвід партійних організацій і колективів навчальних закладів, самовіддану працю радянського вчителства.

Велику допомогу школі в комуністичному вихованні учнівської молоді покликані надавати творчі спілки, письменники, художники, композитори, діячі театру і кіно, працівники закладів культури.

Пленум ЦК КПРС висловлює тверду впевненість, що здійснення реформи загальноосвітньої і професійної школи стане кровною справою всієї партії і народу, сприятиме дальшому поліпшенню навчання і комуністичного виховання підростаючих поколінь, прискоренню економічного і соціального прогресу нашого суспільства.

XXXIV ЗВІТНА НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ

В Одеському державному університеті закінчила свою роботу XXXIV звітна наукова конференція професорсько-викладацького складу за підсумками науково-дослідної роботи за 1983 рік.

9 квітня у Великому актовому залі університету відбулось пленарне засідання конференції.

З доповіддю про підсумки виконання плану науково-дослідних робіт III року XI п'ятирічки і завдання підрозділів університету в світлі рішень XXVI з'їзду КПРС, грудневого (1983 р.) і лютевого (1984 р.) Пленумів ЦК КПРС виступив проректор університету з наукової роботи, професор І. П. Зелінський.

Учасник визволення Одеси, доцент кафедри політехномії К. М. Симоненко розповів про подвиги оборонців Одеси, героїчних підпільників, про визначну операцію по визволенню нашого міста від фашистських загарбників.

Присутні вшанували пам'ять полеглих вставанням і хвилиною мовчання.

Лауреат Державної премії УРСР, головний технолог заводу Одескабель Г. І. Яценко в своїй доповіді торкнувся питань зв'язку науковців з виробництвом. Розповів про багаторічне співробітництво учених Інституту фізики ОДУ з колективом заводу Одескабель, наслідком якого були розробка і впровадження фізичних засобів неруйнівного контролю волокнистого виробництва в кабельній промисловості. Ця робота набула високого громадського визнання в країні, її виконавці були нагороджені Державною премією УРСР в галузі науки і техніки 1983 року.

Закінчилося пленарне засідання конференції виступом професора І. М. Дузя, присвячена 170-річчю з дня народження Тараса Григоровича Шевченка.

Секційні засідання по секціях проблем вищої школи, соціально-економічних проблем, історичних досліджень, філологічних наук, романо-германських мов, юридичних наук, хіміко-технологічних досліджень, фізичних наук, досліджень з класичної і прикладної математики, геолого-географічних досліджень, біологічних досліджень і відповідних підсекцій проходили протягом 10, 11, 12 квітня на факультетах і кафедрах університету.

С НАИВЫСШЕЙ ОТДАЧЕЙ

И. ЗЕЛИНСКИЙ, проректор ОГУ.

Перед системой высшего образования страны партия поставила задачу реализовать вузовский научный потенциал в повседневной практике коммунистического строительства, направить его на решение социально-экономических проблем, добиться такой расстановки и организации труда специалистов, при которых полученные знания и навыки были бы использованы с наивысшей отдачей.

В решение этой задачи в 1983 году определенный вклад внес и коллектив нашего университета.

Общий объем научно-исследовательских работ в 1983 году выполнен на 9,7 млн. руб. Это на 1,5 млн. больше, чем в 1982 г., впереди нас Харьковский университет — 15,8 млн. руб. и Киевский — 14 млн. руб.

Полученный экономический эффект от внедрения результатов НИР в народное хозяйство составляет 14 млн. руб. Это на 3 млн. больше, чем в 1982 г.

Отношение экономического эффекта к целевым ассигнованиям на НИР, т. е. прибыль на каждый затраченный рубль составляет

2,14 коп. Лучшее чем у нас в Симферопольском университете — 2 руб. 96 коп., в Донецком — 2 руб. 41 коп., Черновицком — 2 руб. 37 коп., Харьковском — 2 руб. 30 коп.

Количество полученных авторских свидетельств на 100 преподавателей — этот показатель нашего лучше, чем в других вузах: в Одесском университете он равен 9,3, в Черновицком — 5,6, в Харьковском — 5,4.

Кандидатские диссертации защитило 50 сотрудников университета — значительно больше защит только в Киевском университете.

Выпущено аспирантов с защитой и с представлением к защите диссертаций в срок у нас — 66,6 процента, в Харьковском — 77,4, Львовском — 68,4, Симферопольском — 66,7 процента.

За разработку и внедрение новой технологии группа ученых нашего университета — проф. В. М. Белоус, кандидат физико-математических наук А. А. Ханонкин, старший научный сотрудник Ю. В. Ковалев и инженеры завода Одескабель в прошлом году удостоены Государственной премии Украинской ССР.

В научно-исследовательской работе принимает участие более пяти тысяч студентов. В прошлом году студенческое бюро выполнило хозяйственные работы на сумму свыше 60 тыс. руб. На республиканский конкурс по естественным и гуманитарным наукам было представлено 327 работ. По его итогам 50 студентов удостоены различных наград, в результате чего наш вуз в группе университетов республики занял первое место по количеству наград на 1000 студентов.

С каждым годом растет число дипломных проектов, находящихся применение в народном хозяйстве.

В 1982 году выполнено более 200 так называемых реальных дипломных работ, а в 1983 году их было 489.

Таким образом, процесс обучения студентов приближается к переднему краю научно-технического прогресса, запросам народного хозяйства.

Вместе с тем, было бы неправильно переоценивать достигнутое. Успехи минувшего года не должны заслонять ни прошлых недоработок, ни сложных задач будущего.

А откровенно говоря, недо-

работок, упущений, неиспользованных резервов в научно-исследовательской работе в 1983 году было немало.

Недостаточно применяется программно-целевой метод управления научными исследованиями.

Слабо внедряются результаты госбюджетной тематики. Мало заключается договоров на передачу научно-технических достижений. Низок процент эффективности внедренных в производство научных разработок — в основном рекомендации. Недостаточно активно участвуют преподаватели в различных конкурсах на лучшую научно-исследовательскую работу. Недостаточно используется в организации НИР вычислительный центр. Слабо развивается материально-техническая база по обеспечению НИР.

Как известно, декабрьский (1983 г.) и февральский (1984 г.) Пленумы ЦК КПСС продолжали и развили принципиальную линию в области экономической и социальной политики, определенную на состоявшемся в ноябре 1982 года Пленуме ЦК КПСС.

Напомню. Ее существо составляет всестороннее совершенствование хозяйственного механизма, стиля и методов руководства, укрепление государственной трудовой и плановой дисциплины, повышение организованности, деловитости и ответственности кадров.

В 1983 году при участии ученых освоено производство около 3,7 тысячи новых видов машин, оборудования, приборов и материалов.

Эти цифры роста нашей экономики убедительно говорят о том, что намеченные ноябрьским (1982 г.) и июньским (1983 г.) Пленумами ЦК КПСС меры по совершенствованию хозяйствования, укреплению дисциплины, повышению ответственности кадров и развитию творческой активности людей благотворно сказываются на темпах развития экономики.

У ПІДСЕКЦІЇ НАУКОВОГО КОМУНІЗМУ

На високому організаційному, ідейно-теоретичному та науковому рівні пройшло засідання підсекції наукового комунізму 40-ї звітної студентської наукової конференції, присвяченої 40-ї річниці звільнення Одеси від фашистських загарбників.

Змістовністю відзначалися доповіді студенток V курсу філологічного факультету (українське відділення) Н. Підкови «Керівна роль КПРС у розвинутому соціалістичному суспільстві» (науковий керівник старший викладач В. М. Ковальчук) та V курсу геолого-географічного факультету Г. Глуценко «Сучасна ідеологічна боротьба та молодь» (науковий керівник доцент А. Л. Молчанова). Проблемам ідеологічної обробки молоді в капіталістичних країнах була присвячена доповідь студента V курсу філологічного факультету О. Мушинського (науковий керівник ст. викладач М. М. Чистякова).

Ідеологічним диверсіям проти країн соціалізму були присвячені виступи студентів V курсу фізичного факультету А. Даховського та Гансалеса Хорхе (Куба) під науковим керівництвом доцента Ф. В. Резніка.

Значний інтерес викликала доповідь студента V курсу історичного факультету О. Козальова «Духовна криза американського суспільства» (науковий керівник доцент В. В. Попков) та інші.

В заключному слові виконуючий обов'язки завідувача кафедри наукового комунізму доцент К. І. Савицький відзначив ґрунтовність доповідей, побажав учасникам конференції подальших успіхів в науковій роботі. За активну участь в науковій студентській конференції та роботі наукового студентського товариства кращим студентам-науковцям були вручені грамоти комітету комсомолу університету.

В. СИВОЛОГА,
асистент кафедри
наукового комунізму.

РАБОТЫ ИЛЬИЧА В МИНИАТЮРНЫХ ИЗДАНИЯХ

Тематика миниатюрных книг, издаваемых в нашей стране, самая разнообразная. С особой любовью и полиграфическим мастерством издаются миниатюрная Лениниана, начало которой было положено в 1969—1970 годах.

В этот период были изданы сборники работ В. И. Ленина «Вопросы строительства коммунизма», включающие работы периода 1917—1923 годов, «Очередные задачи Советской власти», «Задачи Союзной молодежи», «О государстве» и многие другие.

Довольно полно представлена в миниатюрных изданиях жизнь и деятельность Владимира Ильича. Среди них фотоальбом «Вечно живой» и сборник стихов советских поэтов, посвященных вождю революции.

Проблеме комплексного изучения и многопланового раскрытия темы: «В. И. Ленин и Пермский край» служит библиотечка «Пермская Лениниана», вышедшая в свет последовательно в 1978, 1979 и 1981 годах.

«Пермская Лениниана», состоящая из 21 томика, рассказывает читателям о многогранной деятельности В. И. Ленина и его связи с Пермским краем.

Наряду с документами, подписанными Владимиром Ильичем, читатель знакомится с письмами рабочих В. И. Ленину, с очерками о соратниках Ильича: Артеме (Ф. Сергееве), Я. М. Сверд-

лове, Р. М. Землячке, Е. Ярославском, работавших на Урале по заданию Владимира Ильича и ЦК партии.

В состав библиотеки вошли стихи советских поэтов о вожде, революции, сказания и песни о В. И. Ленине, отражающие лучшие традиции фольклора народов Урала и много других материалов.

Диплома первой степени на XI Всесоюзном конкурсе был удостоен альбом «Ленин. Памятные медали», изданный в 1969 году. В нем даны репродукции и описания почти всех медалей и жетонов, запечатлевших образ Ленина Московским монетным двором, начиная с 1917 по 1969 год.

Благодарная тема для книг-малюток — поэтические произведения, посвященные В. И. Ленину. Неоднократно в миниатюрном издании выпускались стихи и очерки советских поэтов и писателей о Владимире Ильиче и среди них поэма В. В. Маяковского «В. И. Ленин» в оформлении художника Д. С. Бистя.

Наиболее полно представлена миниатюрная Лениниана из фондов научной библиотеки университета. Эти замечательные по содержанию и оформлению книжки-малютки можно увидеть на выставке в отделе редких книг университетской библиотеки.

Н. АРГИРОПУЛО,
библиотекарь
научной библиотеки.

ЗАРПЛАТУ НАЧИСЛЯЕТ ЭВМ

Применение автоматизированных систем управления, в частности, использование ЭВМ в сфере управления вузов, прочно вошло в народное хозяйство страны.

В 1983 г. бухгалтерия и ВЦ университета, проанализировав опыт других организаций и вузов страны, выполнили целый комплекс подготовительных работ по автоматизации начисления и учета заработной платы сотрудников, оплата труда которых осуществляется повремено.

В дальнейшем планируется расширить имеющуюся систему начисления заработной платы работающим по совместительству и хоздоговорным темам, производить расчет по составлению ведомостей для удержания профсоюзных взносов и т. д.

В соответствии с планом внедрения, утвержденным ректором университета, в первом квартале 1984 г. произведена опытная эксплуатация подсистемы в рабочем режиме, а с II квартала начала ее промышленная эксплуатация.

Автоматизированная система расчета и начисления заработной платы предполагает полное выполнение всех функций расчетной части бухгалтерии на ЭВМ. За сотрудниками же расчетной части остается техническая работа по оформлению информации для ввода в ЭВМ и выходной информации из ЭВМ, ведомостей, и, конечно, непосредственная работа с сотрудниками.

Расчетная часть начисления заработной платы, выполняемая на ЭВМ, включает в себя расчеты больничных листов и отпусков, необходимые удержания, перерасчеты, связанные с изме-

нением информации, и производится только на основании данных, поступающих в бухгалтерию.

Система предусматривает до двух основных расчетов в месяц и до 30 промежуточных расчетов. Но не чаще одного раза в день.

На промежуточном расчете автоматически учитываются сотрудники, зарплата которым начисляется заранее (очередной или декретный отпуск, отпуск для сдачи экзаменов и т. п.). Сотрудник, которому зарплата рассчитана досрочно, в основном расчете участвовать не будет.

При расчете в первую половину месяца и при условии, что на сотрудника не подавалась информация, которая могла бы повлиять на выплату (изменение оклада, больничные листы, в том числе со 100%-ой оплатой по ним, единовременные начисления, сведения о перерасчетах и т. п.), происходит начисление аванса, который составляет половину оклада (за вычетом налогов и половины предполагаемых начислений). Иными словами, аванс составляет 40 процентов от основного оклада (при отсутствии информации об изменениях). Если же в первую половину месяца на сотрудника подавалась упомянутая информация, или ранее он был рассчитан вперед, и при этом были оплачены один или более дней этого месяца, то начисление зарплаты осуществляется с учетом проработанного времени.

Во вторую половину месяца зарплата всегда начисляется по рабочим дням. При этом значительно повышаются требования к руководителям и табельщикам подразделений, по срокам и качест-

ву оформления табеля учета рабочего времени.

Больничный лист рассчитывается по рабочим дням исходя из оклада на начало больничного листа, увеличенного на среднегодовой добор за прошлый год по отношению к исходной дате больничного листа.

При расчете основного или учетного отпуска вычисляется среднемесячный заработок за последние 12 месяцев предшествующих исходной дате. После этого среднедневной заработок (среднемесячный, деленный на 25,4), умножается на количество рабочих дней в отпуске.

Налоги сотрудников взимаются с заработка предыдущего месяца в соответствии с установленными правилами налогообложения.

При выдаче денег сотруднику через кассу в ведомости указывается сумма выплаты, округленная до рубля в меньшую сторону. Иными словами, для упрощения работы кассиров копейки накапливаются в ЭВМ, и, как только они составят полный рубль, будут включены в ведомость на выплату. Естественно, к увольняемым сотрудникам это не относится.

Таковы основные положения внедренной системы автоматизированного начисления заработной платы.

Работники бухгалтерии и вычислительного центра всегда готовы с особой тщательностью и вниманием рассматривать все возникающие вопросы, оперативно их устранять, давать исчерпывающие консультации.

Н. ПЕРЕКИТНЫЙ,
главный бухгалтер ОГУ,
В. КОСТОГРЫЗ,
директор ВЦ ОГУ.

В УМОВАХ подальшого загострення ідеологічної боротьби, коли хазяї Білого дому намагаються перенести ідеологічне протистояння у сферу військову, у руслі «холодної війни», зростає значення контрпропаганди, активної, бойової, дієвої. Виступаючи на червоному (1983 р.) Пленумі ЦК КПРС, К. У. Черненко поставив завдання «широко розгорнути наступальну контрпропагандистську роботу не тільки на міжнародній арені, а й всередині країни».

На історичному факультеті цій ділянці приділяється чимала увага. Специфіка ідеологічного факультету обумовлює два головні напрями. По-перше, це підготовка кадрів контрпропагандистів, по-друге, широка участь у цій роботі як викладачів, так і студентів.

Потрібні навички боротьби з буржуазною ідеологією, уміння розвінчувати міфи буржуазної пропаганди, давати відсіч сучасним фальсифікаторам історії відробляються вже у процесі виконання учбового плану, на лекціях та семінарських заняттях, у ході учбових та виробничих практик, під час виконання індивідуальних завдань з СПП. Цій справі допомагають і спеціальні курси, які ведуть викладачі суспільних наук: професор Н. О. Пільгуй, доценти В. В. Попков, Л. І. Кормич, Ю. І. Сурай, викладачі факультету професор П. І. Каришковський, доценти Н. І. Каложко та А. І. Валобаєв: «Актуальні проблеми ідеологічної боротьби на сучасному етапі», «Сучасний католицизм та його реакційна суть», спекурси по критиці антикомуністичних концепцій суспільного розвитку, буржуазних фальсифікаторів історії та політики КПРС, сучасних буржуазних, реформістських та ревізіоністських теорій соціалізму, ідейних основ українського буржуазного націо-

налізму та сіонізму тощо.

Відповідна тематика знаходить відбиток у дипломних та курсових роботах, тематичі наукових студентських семінарів та гуртків, у доповідях на студентських наукових конференціях. У грудні минулого року на базі факультету було проведено республіканську наукову студентську конференцію по проблемі «Критика буржуазної історіографії історії Великої Вітчизняної війни», в якій взяло участь понад 60 студентів з Києва, Кишинєва, Запоріжжя, Миколаєва, Симферополя, Ужгорода, Вінниці та Одеси, в тому числі понад 20 студентів нашого факультету.

Кадри контрпропаганди

Вже рік на факультеті працює клуб контрпропаганди «Історична наука в ідеологічному наступі», яким керує проф. М. Ю. Раковський. Засідання клубу проводилися на факультеті та у Домі політпросвіти. Перед студентами та студентками виступили вчені факультету та інших вузів міста, які надавали критичному аналізу праці радянських, викривали методи буржуазної пропаганди, сучасні псевдоконцепції міжнародного розвитку, міфи про радянську військову загрозу, «міжнародний комуністичний тероризм», фальсифікації історії соціалістичного будівництва, Великої Вітчизняної війни тощо.

На одному з засідань клубу перед студентами виступив доцент кафедри філософії технологічного інституту ім. М. В. Ломоносова Г. Л. Баканурський, автор книги «Ложные доктрины, реакци-

онная политика. Критика союза иудейской религии и сионизма» (Одеса: Маяк, 1982).

Останнє засідання клубу було присвячено темі «Молодіжна культура та ідеологічна боротьба». Студенти зустрілися з професором В. А. Кухаренко.

У контрпропагандистському напрямку були орієнтовані і декілька засідань інтелклубу, який вже понад шість років працює при кафедрі історії СРСР.

Проте очевидно, що уміння та навички контрпропагандистської роботи можна сформулювати у студентів лише в процесі їх активної участі у лекторській роботі, під час виступів перед незнайо-

студентка III курсу С. Трифонова виступала з бесідою про викриття фальсифікацій радянсько-американських відносин під час Великої Вітчизняної війни перед десятикласниками СШ №100 Малиновського району. З доповіддю на цю ж тему вона виступала на міському конкурсі молодих лекторів.

Після весняних шкільних канікул мають відбутися виступи студентів І. Бубнова, В. Велкова, В. Мейзер, О. Павлюка, Л. Статій, Г. Грищенко та ін.

Друга група студентів працює над темами, які найбільш потрібні сьогодні в молодіжній аудиторії: Молодь і ідеологічна боротьба. Кіно в боротьбі ідей, Релі-

гій історії СРСР». Відповідна тема читається на курсах підвищення кваліфікації вчителів середніх шкіл області.

У лютому цього року було проведено конференцію слухачів ФПК на цю ж тему. Готується відповідна методична розробка. Окремі проблеми стали темами випускних робіт. Так, викладачі Вілгород-Дністровського та Петровського сільськогосподарських технікумів Є. М. Низозський та Л. Г. Манжелей на основі власного досвіду викладання написали методичну розробку по критиці буржуазних фальсифікацій історії громадянської війни, іноземної військової інтервенції та соціалістичного будівництва на уроках історії СРСР, викладач Ірпеського індустріального технікуму В. В. Даниленко — роботу по критиці буржуазних фальсифікаторів утворення СРСР, викладач Первомайського педучилища В. А. Смирний — роботу «Викриття буржуазних фальсифікацій Великої Вітчизняної війни радянського народу на уроках історії СРСР». Відсутність відповідної методичної літератури з цієї тематики для вчителів створює можливість використання цих робіт як методичних посібників для викладачів технікумів, які приїждитимуть надалі для підвищення кваліфікації на ФПК.

Робота колективу історичного факультету у галузі контрпропаганди сприяє виконанню завдань ідейно-політичного виховання студентів підготовки кадрів контрпропагандистів, підвищення кваліфікації суспільствознавців в цьому питанні, виховання трудящих у дусі непримиренності до буржуазної ідеології, відданості ідеям марксизму-ленінізму.

О. ГОНТАР,
доцент,
кафедри історії СРСР,
зам. секретаря партбюро
факультету по ідеологічній
роботі.

ГОГОЛЬ І ПУШКІН

У квітні цього року ми вшануємо пам'ять великого письменника землі російської Миколи Васильовича Гоголя. В нашому місті, де письменник побував двічі, відбудеться наукова творча конференція «Гоголь і Україна, Гоголь і Одеса».

Конференція проходитиме в багатьох культурних центрах нашого міста, — на філологічному факультеті Одеського державного університету, в обласній організації товариства «Знання», в музеї «Квартира О. С. Пушкіна», в Одеському літературному музеї, в Одеській державній консерваторії ім. А. В. Нежданової, у військовій частині, в Одеському будинку вчених з 11 по 15 квітня. На кожному засіданні виступатимуть з доповідями учені Одеського університету — А. О. Слюсар, І. М. Дузь, П. Т. Маркушевський, М. А. Левченко, А. В. Недзвідський, В. П. Дроздовський, В. В. Фащенко. Гоголівське свято в Одесі розпочато.

«ЗНАВЕЦЬ СЕРЦЯ ЛЮДСЬКОГО»

Важко нині знайти в нашій країні людину, яка в тій чи іншій мірі не зустрічалася б з великим письменником, читаючи його твори та критичні матеріали про них, відвідуючи спектаклі професійних та самодіяльних колективів, кінотеатри, літературно-мистецькі лекції. Його слово звучить по радіо, телебаченню. А найпаче запам'ятовується почуте і побачене в шкільному віці. Як багато тут важить щире слово мудрого наставника-вчителя...

Творчість великого письменника-реаліста, що становить цілу епоху в історії російської літератури, сповнена незгасимою любов'ю до Вітчизни, гострим викриттям феодално-кріпосницького ладу, морального розкладу панівних верств. За глибоким переконанням В. Белінського, передова Росія бачила в авторі «Мертвих душ» і «Ревізора» свою «надію, честь і славу, одного з великих вождів на шляху свідомості, розвитку і прогресу».

Володимир Ілліч Ленін неодноразово звертався до творчості письменника, до його містких образів, при допомозі яких він переконливіше і дошкульніше викривав і засуджував все вороже трудовому люду.

Гоголівський ювілей для Одеси ще й тим значиміший, що великий гуманіст був в Одесі, жив тут і працював над другим томом «Мертвих душ». Навколо нього створилося коло людей, з якими він охоче спілкувався. Це були літератори, артисти, вчені, серед них — брат Олександра Пушкіна, близька знайома Тараса Шевченка Варвара Рєпіна. Це й написав великий Кобзар з Оренбурга: «Перед Гоголем треба схилитися, як перед людиною, обдарованою найглибшим умом і найніжнішою любов'ю до людей!... Справжній знавець серця людського. Наймудріший філософ! І найвеличніший поет повинен схилитися перед ним, як перед людинолюбцем... Я ніколи не перестану шкодувати, що мені не пощастило познайомитися особисто з Гоголем». Шевченко просить переслати йому в Оренбург «Мертві душі». Ця книга, за зізнанням поета-засланця, була для нього другом в його самотності. «Надішліть, Варваро Миколаївно, заради бо-

га і — заради всього високого, що є в серці людському».

Гоголь був задоволений перебуванням в нашому місті і збирався на зиму 1852 р. знову прийти сюди. Однак цьому вже не судилося статися.

Шануючи пам'ять письменника, вдячні одесити в 1902 році вулицю, на якій він жив, назвали «Гоголівською», а на будинку встановили меморіальну дошку.

Идучи назустріч 175-річчю від дня народження М. В. Гоголя, товариство «Знання» розгорнуло широку лекційну роботу. Вчені-літературознавці готуються до виїзду в районі області. Обласна публічна бібліотека ім. Максима Горького і наукова бібліотека Одеського університету ім. І. І. Мечникова підготували книжкові виставки. Ім є що показати із стародруків, рукописних фондів. Ще за життя письменника одеський глядач познайомився з гоголівськими образами у виконанні славетних М. Щепкіна і К. Соленика... Чималі жнива були у діячів Театру корифеїв, коли вони привозили до нашого міста гоголівські спектаклі. Вже склалися традиції у зверненні до гоголівських творів театру ім. Жовтневої революції, театру ім. А. Іванова у зверненні до опер на гоголівські сюжети.

Філологічний факультет Одеського університету, консерваторія ім. А. В. Нежданової, обласна організація товариства «Знання» та Будинку вчених організують науково-творчу конференцію «Гоголь і Україна, Гоголь і Одеса». Крім вчених Одеського університету, педінституту, інституту народного господарства та консерваторії, в конференції візьмуть участь дослідники з Ленінграда та Києва, Тернополя та Сум, Миколаєва та Ізмаїла.

Однією з особливостей цієї конференції буде те, що, крім наукового плану, вона матиме і художньо-творчий характер, в ній візьмуть участь творчі працівники театрів, консерваторії. А також силами викладачів і студентів консерваторії, студентів педінституту. Будинку вчених будуть проведені концерти.

П. МАРКУШЕВСЬКИЙ,
доцент,
кандидат філологічних наук.

«Ничого не предпринимал, ничего не писал я без его совета. Все, что есть у меня хорошего, всем этим я обязан ему» — писал Н. В. Гоголь из Рима М. Погодину, делясь с ним горем по поводу смерти А. С. Пушкина. Эти слова не нуждаются в комментариях. Со школьных лет, с первого знакомства с произведениями Гоголя, мы ощущаем общность взглядов, чувств и настроений двух самых замечательных деятелей русской литературы, современников и единомышленников — А. С. Пушкина и Н. В. Гоголя.

Реже вспоминается рассказ А. С. Данилевского, который был вместе с Гоголем в Париже, когда туда пришла весть о гибели Пушкина: «Ты знаешь, как я любил твою мать, но если бы я потерял даже ее, я не мог быть так огорчен, как теперь». Эти слова, сказанные самому близкому другу юношеских лет в минуту потрясения передают чувство глубокого горя, пережитого при известии о смерти друга, учителя, гения. Многие тома исследователей истории русской литературы посвящены вопросам взаимодействия Пушкина и Гоголя. Усилиями биографов мы точно знаем и дату их первой встречи, и тексты сохранившихся писем, и все случаи участия не только в созданных осуществленных, но и неосуществленных, едва задуманных творений. И все же, всякий раз обращаясь к их судьбам, нам хочется проследить те, ранее не замеченные нити, которые связали их творчество, их биографии. И если не находим их

в фактах непосредственного общения, стремимся продолжить поиски во времена, предшествовавшие их знакомству, или продолжавшиеся после смерти Пушкина.

Сколько мыслей пробуждает письмо 15-летнего воспитанника нежинской гимназии Никоши Гоголя отцу: «Вы писали про одну новую балладу и про Пушкина поэму «Онегина», то прошу Вас, нельзя ли мне их прислать? Еще нет ли у Вас каких-нибудь стихов? то и те пришлите» (сентябрь—октябрь, 1824 г.).

В этих трогательных, робких просьбах, написанных за семь лет до первой встречи писателей, уже выражена заинтересованность творчеством только еще входившего в литературу Пушкина. Можно ли сомневаться в том, что когда в страшные предсмертные дни религиозный фанатик и мракобес Матвей Константиновский потребовал от Гоголя отречения не только от обличающих пороки действительности творений, но и от Пушкина, умиравший Гоголь испытал одно из самых тяжелых и горьких переживаний.

О чепреходящем и определяющем влиянии Пушкина на Гоголя свидетельствуют и другие факты, связанные с творческой или личной судьбой великого сатирика.

Гоголь дважды побывал в Одессе. Первый раз весной 1848 года, возвращаясь на Родичу после поездки в Иерусалим. Две недели, проведенные в одесском карантине, и беглое знакомство с городом вряд ли оставили бы глубокое впечатление в

его душе, если бы здесь он не встретил близких ему по взглядам и настроениям людей. И когда через два года он будет решать, где провести зиму, которая пугала его в Петербурге, он выберет Одессу. Несомненно при этом учитывался благоприятный одесский климат и репутация Одессы как города еврейского, но не меньшую роль сыграло и то, что уже тогда Одесса была крупным культурным центром юга России. Круг одесских знаменитых писателей не так уж обширен. Большой, разувверившийся в своих силах писатель сторонился общества, стараясь оставаться незамеченным. Исключение составляла одесская театральная труппа.

Все, кому посчастливилось встретиться с Гоголем в Одессе, единодушно во мнении, что самым близким его приятелем был живший тогда в нашем городе и служивший в одесской таможене брат великого поэта Лев Сергеевич Пушкин. Дом Льва Пушкина в Одессе был своеобразным литературным салоном, где собирались писатели, художники, актеры. Гоголь чувствовал себя среди них естественно и непринужденно. Этот на первый взгляд малозначительный факт служит еще одним подтверждением того, что все, связанное с памятью о великом друге и учителе, для Гоголя в продолжение всей его жизни оставалось самым значительным и необходимым.

Н. ОСТРОВСКАЯ,
зав. музеем-квартирой
А. С. Пушкина.

Гоголевский фонд литературного музея

Известно, что Н. В. Гоголь дважды посетил Одессу — в 1848 году проездом и в 1850—1851 годах прожил здесь пять месяцев. Здесь он продолжал работу над вторым томом «Мертвых душ», встречался с местными литераторами, преподавателями Ришельевского лицея, актерами драматической труппы. Пребывание Гоголя в Одессе было важнейшим событием в культурной и литературной жизни города. Один из одесских исследователей темы «Гоголь и Одесса» А. Маркевич в начале нашего столетия писал: «Если в жизни этого великого писателя Одесса и не проявила себя таким значением, как в жизни Пушкина, то все же в Одессе Гоголь немало потрудился над своими произведениями. Наконец... эпизод пребывания Гоголя в нашем городе интересен для истории одесского общества».

В экспозиции создающегося в Одессе литературного музея, в зале, отражающем литературную историю города 1830—1850 годов, ведущее место займут материалы, посвященные одесскому периоду жизни Н. В. Гоголя, его связям с Одессой. Около 200 экспонатов гоголевского фонда — таков результат собирательской работы научных сотрудников музея.

Особый интерес представляют воспоминания одесских знакомых писателя, его современников — ведь в основном по этим воспоминаниям мы можем проследить его круг общения, можем утверждать, что здесь он писал

второй том «Мертвых душ», читал главы поэмы некоторым своим знакомым — одесситам. Воспоминания о Гоголе оставили жившие в Одессе литераторы А. С. Стурдза и М. Д. Мизко, секретарь Стурдзы Неводчиков, княжна Варвара Николаевна Рєпіна и ее брат князь Василий Рєпіна, воспитательница детей князя Екатерины Хигрово, одесский журналист М. В. Троицкий, студент Ришельевского лицея Деминитру, актер одесской драматической труппы Толченев и др. В музее собраны публикации этих воспоминаний в дореволюционных журналах и сборниках, в том числе и в «Записках императорского Новороссийского университета».

Значительную часть музейной коллекции составляют редкие издания сочинений Гоголя — свыше 100 томов. В их числе и прижизненные издания — «Ревизор», «Русские повести Николая Гоголя», вышедшие в Париже в 1845 году на французском языке и др.

Рукопись второго тома «Мертвых душ» была сожжена писателем за 9 дней до смерти. До нас дошли лишь пять черновых глав второго тома, впервые изданные через три года после смерти писателя. В музее хранится и эта уникальная книга. Будет представлен в экспозиции и такой редчайший экспонат, как рукописный список второго тома поэмы, переписанный в Одессе неизвестным почитателем Гоголя и датированный 1855 годом. Интересно, что второй том вы-

шел из печати лишь за месяц до даты составления списка. Изучение текста, в котором имеются многочисленные неточности, искажения, дает основание предположить, что переписчик списывал текст не с книги, а с другого списка.

Большую ценность представляют и исследования творчества Гоголя, выходящие в Одессе во второй половине XIX — начале XX вв. В музее хранится пять таких изданий, полученных в дар, и мы надеемся, что музейное собрание пополнится и другими редкими одесскими изданиями.

Многочисленные публикации, рассказывающие о связях Гоголя с нашим городом, были помещены в одесских газетах к 100-летию со дня рождения писателя в 1909 г. В музее есть юбилейные гоголевские номера «Одесских новостей» и «Одесского листка», другие юбилейные материалы.

Значительную часть гоголевского фонда составляют изобразительные материалы — иллюстрации к произведениям Гоголя, редкие старинные репродукции, альбомы.

Скоро музей откроется и посетители смогут расширить свое представление о пребывании великого русского писателя в Одессе.

Л. ОРИШАКА,
ст. научный сотрудник
ОГЛМ.

**В. о. редактора
І. МОСКАЛЕНКО.**

ПИШИТЬ НАМ:

270000, Одеса-центр, вул. П. Великого, 2, держуніверситет, редакція газети «За наукові кадри».

ЗАХОДЬТЕ:

Одеса, вул. Радянської Армії, 24.

ДЗВОНІТЬ:

телефони: міський 23-84-13, внутрішній 841 (з міста 206-841).